

Francesc Ferrer i Gironès*

El nacionalisme dels estats

França ha firmat el Pacte Internacional dels Drets de l'Home i la Convenció Europea dels Drets Humans. Malgrat això, el govern de Jacques Chirac ha tallat les ajudes a les dues úniques escoles catalanes que funcionen en aquest estat.

Les escoles catalanes «La Bressola» i «Arrels» per al curs vinent estan abocades a no rebre subvencions estatals, si no ensenyen nou hores setmanals de llengua francesa. O sigui, que unes escoles creades per ensenyar en llengua catalana, mantingudes per uns pares que volen conservar la tradició catalana de les comarques del nord de Catalunya, no podran rebre subvencions estatals, si no segueixen les normes nacionalistes del govern de París.

¿Quins camins tenim per resoldre aquest afer? D'entrada, cal que baixem del nostre voluntarisme ingenu, i comencen a seguir les pautes que imperen, per no clavar-nos cops de cap contra la paret sense resultats de cap mena. Els estats hi són, és bo que els catalans en prescindim, perquè tot allò que put a estatal sempre és contrari a Catalunya, però hi ha temes que, mentre Catalunya no tingui sobirania política, s'han de tenir en compte, per no perdre pistonades. Un tema d'aquests és la llengua a l'escola.

Les escoles del Rosselló estan en una situació absolutament desemparada, sense ajut per part de cap institució política, entenent l'ajut en el sentit que modernament es té per l'ensenyament públic. ¿Quantes solucions hi podríem aportar?

Una fórmula seria el desenrotllament de l'article 27.4 de l'Estatut pel qual s'estableix que es podrà signar tractats culturals per enfortir les relacions culturals entre el Principat i Catalunya Nord. Malgrat les peticions que s'han adreçat, la Generalitat no ha fet res per aquest tema, cosa que seria molt profitosa per resoldre d'una vegada les difícils situacions que es plantegen en les relacions habituals entre les terres de llengua catalana.

És veritat que la Generalitat ha signat un Conveni

Marc amb l'Ajuntament de Perpinyà, però tots sabem que una municipalitat té limitades les seves competències, i no es poden abastar les decisions de caire estatal. La Generalitat és part de l'estat i, si vol anar avançant en les seves parcel·les de poder, ha de perdre els complexos, i planificar-ho en sentit d'estat.

És urgent un Tractat Cultural pel qual la Generalitat pugui pressionar l'Estat francès, i reclamar diners de l'Estat espanyol per mantenir escoles catalanes a tots els comtats del Nord.

Mentre això no s'esdevé, les escoles «La Bressola» i «Arrels» només podran subsistir amb els diners que rebin dels catalans. Un altre camí seria organitzar un canal de finançament privat de tots els ciutadans que se senten solidaris amb les terres del Nord de Catalunya. Crec que seria moral i ètic que els ciutadans catalans, mentre l'Es-

tat espanyol no pagui els mestres que han d'ensenyar català als comtats del Nord, deixin de pagar part dels impostos a Madrid, amb el benentès que tot allò deixat de pagar es canalitzi cap al finançament de les escoles de Perpinyà.

Aquest camí de finançament està en vigor gràcies a l'entitat legal, constituïda per diverses persones, que s'anomena «Amics de La Bressola». Aquesta Entitat pot rebre des de totes les terres de parla catalana quantitats monetàries per destinar al manteniment de les escoles de «La Bressola».

El comportament dels estats només pot canviar si hi ha un veritable sentiment nacional per part dels ciutadans que obligui els polítics. Moltes vegades es veu que actualment el sentiment català ha quedat sense trempera. És tan sovint, que determinats partits han abusat del catalanisme per estratègies conjun-

tural, que ara resulta que no hi ha ciutadans prou influïts per la doctrina catalanista i, per tant, tampoc sense prou empena per treballar en accions concretes del moviment català.

Cal que ens xarbotem tots plegats. Darrerament, el catalanisme està com endormiscat. Sembla com si interessés a algú tenir-lo sota els efectes del cloroform. La nostra lluita, mentre no disposem d'estat, no podrà parar mai. I cal aprofitar totes les esclertes per denunciar els nostres drets nacionals. Que l'Estat francès no financii les escoles catalanes és un acte de discriminació lingüística i cultural que no es pot justificar. França ha signat el Pacte Internacional dels Drets de l'Home, i la Convenció Europea dels Drets Humans i, per tant, no pot pas continuar amb aquest xovinisme nacionalista.

Els polítics catalans han de denunciar aquests fets davant del Consell d'Europa, i davant del Parlament Europeu. L'Estat francès fins ara col·laborava amb aquestes escoles mitjançant el conveni signat pel govern socialista. Si el govern de Chirac no el vol prorrogar, cal denunciar-ho públicament, perquè tothom sàpiga que encara hi ha nacionalismes d'estat que van en contra de la democràcia i la llibertat dels pobles.

* Senador. President de l'Associació d'Amics de la Bressola.